

عنوان مقاله:

صلاح ملک در اندیشه سیاسی ایران؛ مقایسه دوران پیشا اسلامی و دوران اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه سیاست پژوهی اسلامی ایرانی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

سید علی میرموسوی - گروه علوم سیاسی، دانشگاه مفید، قم، ایران

خلاصه مقاله:

مفهوم مصلحت از مفاهیم با اهمیت و پر کاربرد در تاریخ اندیشه سیاسی است. با نگاهی به میراث سیاسی بر جای مانده از ایران باستان و مقایسه آن با آثار دوران اسلامی می توان دریافت «صلاح ملک» مفهومی کانونی در اندیشه سیاسی ایران بوده است. در دوران ایران شهری، رعایت مصالح ملک و مردم از ویژگی های شاهی نیک و آرمانی بوده و به عنوان معیاری برای تمایز نظام سیاسی مطلوب از نامطلوب به کار می رفته است. در دوران اسلامی نیز با ترجمه آثار ایرانی، این مفهوم در سیاستنامه ها بازتاب یافت و سیاست بر پایه مصلحت را در پی داشت. از این نظر می توان ادعا کرد، صلاح ملک معنایی نزدیک به مصلحت عمومی در فلسفه سیاسی کلاسیک غرب داشته و پایبندی به آن معیاری برای مشروعیت قلمداد می شده است. مقاله حاضر با ایضاح و تبیین این مفهوم، جایگاه و نقش آن را در تاریخ اندیشه سیاسی ایران مورد بررسی و تحلیل قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

اندیشه سیاسی، ایران، ایرانشهر، اسلام، مصلحت، صلاح ملک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1786190>

